

CREACIÓ

A Sabadell encara s'hi fan coses: Urgències o emergències

(capítol 15)

Maite Soler

-Ja tinc el carnet! Clara.

-Quin? Laia, el de Gent del Barça, el de conduir?... Ara que ho dius, mira que fa temps que hi vas i encara no te l'has tret.

-Res de tot això, el carnet que tinc, i que, per cert, em fa molta il·lusió, és el de la BIMSM, Biblioteca Vapor Badia, una de les biblioteques municipals de Sabadell! Nena!

-Biblioteques? On s'ha vist! Quina pretensió, si el que mes ens manquen en aquesta ciutat són biblioteques, busca, regira i si en trobes una digues-m'ho.

-Fins ara, nena, fins ara. Pensa que la del Vapor Badia és una passada, hi tens més de 60.000 documents, accés a la xarxa d'Internet, ludoteca infantil, sala de lectura, d'estudi i d'investigació, i un munt d'activitats, préstec de llibres, CDs, vídeos, DVDs....

-Què hi tens comissió?

-No, però aquesta biblioteca em feia molta il·lusió, Clara, dóna't en compte de que, a Sabadell, fins fa ben poc, l'única biblioteca que hi havia - a banda de les dels barris - era la de la Caixa davant del Mercat, i sempre estava més que saturada. I, com tu ja saps, tots hi em passat bones estones al seu pati; la lectura a la fresca, els concerts a l'Amfiteatre, les nits d'estiu....

-Parles com si tot s'hagués acabat. Tot plegat es complementa, una cosa amb l'altra, Sabadell és prou gran com per omplir deu biblioteques, es mereix un Auditori, un Ateneu, un bar per fer petar la xerrada... És per això que jo em queixo.... La nostra ciutat es mereix això i més. ... laia! D'on vens?

-Ai fillleta! He passat la nit a fora. Què fa molt que sou aquí?

-Caram, caram! Estàs feta una "petarda".

-Com diria no sé quina presentadora de la tele, oi Clara? I, on has anat, tota la nit?

-Res, no massa lluny, al Tauli.

-A sentir Jazz?. O, a sopar?

-A Urgències... No potser a Emergències, ara no m'hi facis pensar, ja ho hem patit, i tot s'ha arreglat.

-Patit? El què?

-No res, tot plegat un desencert, jo que rossegava una avellana que ens va quedar del que va portar ta mare de la panera de Nadal, i com que em sabia greu de llençar-les, vaig pensar de menjar-me'n una, amb tanta mala sort, o fortuna, més que sort, desgracia, que se'm va enganxar entremig de les dents, un tros de closca, i jo que vaig agafar una forquilla i me la vaig passar per entremig, a veure si podia.

-Ui! laia, quin mal! Que sàdica que ets!

-I vet aquí que, quan ja era a punt de treure-me-la, tot burxant, la pròtesi de la

dentadura que porto al paladar, "l'escalextric", se'm va clavar dins la geniva, un munt de sang...

-laia! Quin mal!

-Vaig trucar a ta mare, i no hi era, i a la teva, i tampoc, quin parell de rondalleres, sempre són fora.

-Avia, la mare de la Laia treballa i la meva, també, tu ja ho saps...

-Sí, prou que ho sé, però això de tant treballar és un vici, algú ha de tenir cura dels vells, no es té mai temps pels de casa, ja ho veure-ho, ja...

-I, què vas fer?

-Com que era poca cosa, vaig pensar d'anar a l'Ambulatori, allí no s'hi cabia, un munt de gent! Que si receptes, refredats, el virus de la grip, visites programades, encara sort que em van deixar passar al davant, com una urgència. Ja eren més de les set de la tarda, tenia la boca inflamada i no massa ganes de parlar del què m'havia passat. Així que, tant bon punt vaig entrar a la consulta, la metgessa, una noia molt maca, però això sí, molt atrafegada, molt nerviosa, on vas a parar amb aquella feinada, si no donava a l'abast... i això que de jovent que estudia Medicina ja n'hi ha, ja. Bé, doncs, aquesta noia tant amable em va enviar al Taulí, al cirurgià. Al cap de tres hores d'estar a l'ambulatori, van arribar les meves filles, les vostres mares, i la Margarita, que portava el cotxe, em va acompanyar, perquè, de trucar a una ambulància, ni pensar-hi, encara hi fórem. Al Tauli, vam fer molt bones amistats, hi havia una noieta que se l'hi havia clavat un "piercing" al melic i li feia molt de mal, un altra, tallant pernil se li havia escapat el ganivet, i

Il·lustració: Madaula

mig dit enlaire. Mira quina casualitat que vaig trobar la Montserrat.

-La Montserrat?

-Sí, Laia, l'avia de l'Adag, aquella amiga teva de la colla, que fa teatre, no vau anar a la Cavalcada dels Reis, d'abanderats?

-Ah! Sí, l'Adag, aquella rossa amb els ulls blaus.

-Sí, la seva àvia també n'era de bufona, quan era joveneta, passa tot tant depressa, que ni te n'adones, tots portem un vell a dins.

-Àvia! No siguis melodramàtica.

-Doncs be, quan jo ja era a punt d'entrar a la consulta, en aquestes que ve un ferit en accident de trànsit. Tot plegat, les cinc del matí.

-Però, t'ho varen solucionar, avia?

-Hi tant! Molt amables, tots, pobres, tan bona gent, sort que duia un "dolostop" dins el bolso per donar-li a un infermer, pobre noi, tenia un mal de cap, estava esgotat, i duia una "tirità" per a la infermera, sort en vàrem tenir, es va fer una esgarrapada quan estirava de "l'escalextric", pobra noia! Sort en vàrem tenir del "betadine". El que passa es que ara tinc hora pel dentista, cal que m'arreglin la pròtesi. Nenes, sabeu on tinc el meu Quixot?

-El Quixot? Tu també vols anar a la Biblioteca a llegir una mica, avia?. Mira que es tota nova i s'hi està d'allò més bé.

-No filleta, no, ho vull per la sala d'espera del dentista, us haig de confessar que mai he passat del primer capítol i m'agradaria poder-lo acabar, penso que en tindrè ocasió.

TEIXITS SALVADOR
els teixits que tenen estil

Indústria, 33 - Tel. 93 725 65 90 - 08202 Sabadell